

NOVADNIEKS

LATVIJAS REPUBLIKAS PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

PIECELSIMIES VĒLREIZ KĀJĀS

Šis fotoattēls tapa vēl pavisam nesen, bet jau iegūst gandrīz vai vēsturisku nozīmi. Tie ir pirmie dziesmu svētki Preiļos jaunatgūlās brīvās Latvijas laikā. Atskatot ziesmai, kura dzima reizē ar šo brīvību, kuplais skatītāju pulks visi kā viens it kā pēc komandas cēlās kājās — droši, pārliecinoši, stingri. Knipsējot šo brīdi ar fotoaparātu slēdzi, jutu, ka man caur ķermeni izgāja savādas trīsas: cik daudz svētuma un apņēmības virmoja no šīs stājas! Un likās, vairs neviens un nekad nespēs ne saliekt, ne salauzt brīvās latvju tautas garīgo spēku. Lūdzu, ieskatieties!

Šodien Latvijas tauta ir apsedzināta, tā ir nolaidusi rokas pagurumā, pazemojumā. Tā jūtas piemēta. Ar katru dienu aug bezdarbnieku skaits. Bet tā taču ir katra darbu zaudējušā traģēdija. Arī strādājošo algas ir tik smieklīgas, salīdzinot ar augošo inflāciju. No neatkarības pasludināšanas dienas līdz pat šodienai nav dzirdēta neviena priecīgā vēsts. Drīzāk gan otrādi: gaidi katru dienu jaunu jaunumu. Tauta kļuvusi iebaidīta kā mednieku ielenkts dzīvnieku bars. Salīdzinājums ir neželīgs? Bet tā taču ir. Vissāpīgākais ir tas, ka cilvēki daudzviet nepatīsi apvainoti, ir zaudējuši ticību patiesībai un taisnīgumam. Un... arvien biežāk atskan lāsts Latvijas brīvībai.

Nevainosim Latvijas brīvību! Nesapņosim par PSRS laikiem! Jā, nav jāliekuļo, bija daudz labāka dzīve. Tomēr apdomāsimies. PSRS iekārta ir sabrukusi kā kāršu namiņš, un lai ir nolādēts komunisma rēgs, kurš 50 gadus klīda pa

Latviju! Kas zina, kādi kungi šodien mēs visi būtu pasaules acīs, ja nebūtu šo 50 gadu.

Bet pagurumu šodien ir jāpārvar. Piecelsimies kājās vēlreiz — droši, pārliecinoši, stingri. Neaizmirsīsim vismaz mēs paši, ka katrs cilvēks ir personība, katram savs nopelns dzīvē. Galu galā ne jau tautai ir jāstrādā un jādzīvo valdības labā. Lai to dara valdība tautas labā. Neļausim turpināt Latvijas izsaimniekošanu, PSRS gados laukos visa celtā likvidēšanu, tautas novešanu tālāk postā. Lauksaimniecība valdībai vairs nenozīmē it neko, tikai atkal un atkal tiek plānols, kādus un cik maksājumus piedzīt no iedzīvotājiem, jo citādi neesot līdzekļu absolūti nekam. Bet par kādiem līdzekļiem tad gan Rīgas, gan pašmāju kungi braukā pa ārzemēm? Un ceļ sev ļoti dārgas pilis?

Tuvojas Saeimas vēlēšanas, un tas nozīmē, ka mums visiem kā vienam ir jāatkārto tas atmodas spēks, kas bija sākumā. Nenostāsimies malā, bet ar rūpīgu apdomu vēlēsim istus tautas kaļpus nevis izspiedējus. Valdībā vieta tādiem, kuri vēlāk dažu tagadējās valdības vīru varbūt pēc nopelniem apsēdinās uz apsūdzēto sola. Personīgi es balsošu tikai par diviem latviešiem, kuri pie esošās valdības ir atstādīnāti no amatam.

Piecelsimies kājās, lai šim fotouzņēmumam nesejo cits, drūms un šaušalīgs, proti — kad no dzīvokļiem tiks izlikti un likteņa varā nodoti maksātnespējīgie, sen darbu un ticību zaudējušie mūsu pašu tautieši.

A.Veigulis (Preiļos)

«Ko tu proti?-93»

20. martā Rīgas pili notika republikas muzikālā TV konkursa «Ko tu proti?-93» fināla skate. Piedalījās 41 kolektīvs. Žūrija augstu novērtēja visu kolektīvu māksliniecisko sniegumu, jo salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu tas ir krietni audzis. Strādāja žūrijas komisija.

Ļoti veiksmīgi finālā piedalījās mūsu rajona kolektīvi. Skolēnu jaunrades centra Līvānu bērnu etnogrāfiskais ansamblis «Ceiruleits» (vada Anna Kārkle) ar 5,74 ballēm iekļuva II grupas laureātos. Preiļu 1. vidusskolas kapela, ko vada Uldis Bērziņš, ar 5,34 ballēm un Jaunsilavu

pamatskolas solists Aivars Pudulis (vadītāja Ilona Balaško) ar 5,30 ballēm ieguva III grupas laureātu nosaukumu. Priecājāmie līdz Latgales novada Viļņu jaunrades nama kapelai «Jampadracis», kas ieguva I grupas laureāta nosaukumu.

Skates noslēgumā Mūzikas akadēmijas vecākā pasniedzēja Selga Mencē vēlēja arī turpmāk visiem saglabāt optimismu, turpināt dziedāt, spēlēt, muzicēt un smaidīt. Gan jau tas viss pārējais mums kādreiz būs.

Konkursa gaitu vēroja SJC Līvānu nodaļas pulciņu darba organizatore

Valentīna Poikāne

ZIŅAS

• Tuvojas noslēgumam gada pārskata kopsapulces paju sabiedrības. Par savas sabiedrības likvidēšanu pirmie lēmumu pieņēma «Preiļupes» paju biedri.

Viņiem sekoja «Galēnu», «Vārkava I» un Rudzāņu paju sabiedrību biedri, kuri paziņojusi par sabiedrību likvidāciju un kopmantas privatizēšanu. Tiek pieņemti iesniegumi atsevišķu objektu privatizācijai, noliks izsoles, norēķini par parādiem, paju vērtību pārrēķināšana. Sāk darbu likvidācijas komisijas.

• Rajona lauksaimniecības pārvalde turpina saukties lauksaimniecības departaments, kā tas ir citos republikas rajonos. Kā informēja lauksaimniecības departamenta priekšnieks Jānis Vucāns, tad tā esot tikai izkārtnes maiņa, pienākumi paliekot tie paši, kādi bija lauksaimniecības pārvaldei.

• Par Preiļu lina fabrikas likteni daudz diskutēts, daudziem tālēm ciemiņiem tā izrādīta, cerot uz privatizāciju. Bet šobrīd pašmāju komercfirma izteikusies par tās nemšanu nomā. Firma, kuru vada V.Serkovs, solot nodrošināt lina pārstrādes ražotnes atjaunošanu.

• Preiļu pilsētas valde apstiprinājusi sertifikācijas komisiju. Par tās priekšsēdētāju iecelts rajona padomes deputāts Jānis Vilcāns.

• Jēkabpīlī notika Latgales pašvaldību darbinieku seminārs «Komunālā infrastruktūra — sociālie pakalpojumi un ekonomiskā attīstība Latgales municipalitātēs». Lekcijas lasīja ASV Kalifornijas štata universitāšu profesori.

• Trešdien notika Aglonas patērētāju biedrības pilnvaroto sanāksme. Paju biedri analizēja biedrības darbu un diskutēja par savām problēmām.

• Notika Rušonas pagasta lauksaimnieku biedrības sanāksme, kurā sprieda par problēmām, kas rodas, gatavojoties pavasara sējai. Rušonieši izteica savas domas par piensaimnieku biedrības dibināšanu. Viņuprāt, visus jautājumus, kas saistīti ar lauksaimniecības produkcijas pārdošanu, vajadzētu risināt lauksaimniecības biedrībai, nevis aizrauties ar vēl kaut kādu sabiedrību dibināšanu. Rušonieši nepiedalīšoties Preiļu siera rūpnīcas privatizācijā.

• Laiks sakopt pilsētu, bet sētnieki kavējas. Tā var sacīt par Preiļu pilsētas ielām, kur palikuši vēl pērnā rudens atkritumi. Kāpēc šī amata pildītāji joprojām gaida uzaicinājumu sākt tīrīt pilsētu un nostrādāt darba izdevīgu noteikto laiku (protams, ar nelieliem izņēmumiem), to joprojām zina tikai viņi paši un viņu saimnieki, kas maksā algu...

A.IĻJINA

ZIŅAS NO PAGASTIEM

Rožupe

• Pagasta valde gatavojas kārtējai sesijai, kuras centrālais jautājums paredzēts par budžeta problēmām. Taču pagasta deputāti gaida, kad attiecīgus dokumentus pieņems republikā un rajonā un nevar izstrādāt savas koncepcijas.

• Kā visur, tā arī te uztrauc pavasara šķīdoņa un ceļu stāvoklis. Pagasta teritorijā daudz rajona nozīmes maģistrāļu, par kurām jā rūpējas kopīgi, — šo jautājumu valdes priekšsēdētājs Viktors Kūka paredzējis izvirzīt rajona Tautas deputātu padomes valdes izskatīšanai.

Galēni

• Savai kārtējai sesijai gatavojas arī Galēnu pagasta deputāti, tās darba kārtībā ietverti daudzi jautājumi, to starpā zemes izmantošanas platību apstiprināšana klāt jau izdarītajam — pieteikumi iereģistrēti žurnālā, mežu apsaimniekošanas problēmu nokārtošana, jauna zemes ierīkotāja apstiprināšana amatā, piensaimnieku sabiedrības dibināšanas ierosinājuma apspriešana, iecirkņa vēlēšanu komisijas apstiprināšana un citi.

• Uzmanības centrā ir nesenais notikums — paju biedru kopsapulces lēmums par viņu kopīgās sabiedrības likvidēšanu un sadali-

šanu sīkākās zemnieku kopdarbības sabiedrībās. Pagasta valdes priekšsēdētāja Leonīne Saleniece uzskata, ka tā būtu labāk. Piemēram, centrā nu liek pamatus sabiedrībai «Auseklītis», kurš uzņemas atbildību par visiem iedzīvotājiem, tajā skaitā arī skolotājiem un citiem darbiniekiem, izmantošanā nodotās zemes apstrādi. Šai sabiedrībai kopā būs trīs simti hektāru un vajadzīgā tehnika. Tādas sabiedrības veidojas vienas vai divu sādžu ietvaros cituviet. Grūtāk būs Borisovkas apkaimes sādžu zemniekiem, starp kuriem tikpat kā nav darbaspējīgo, jo ģimeņu jaunākās atvases pārcēlušās uz pilsētām. Lai gan katrā var atrast pa kādam traktoristam, tomēr arī tie vairs nav jaunie. Tagad viss būs atkarīgs no tā, cik izdarīgi un godīgi cilvēki nostāsies šo sabiedrību vadībā.

• Labākās mehāniskās darbnīcas ir pagasta centrā — sadalot paju sabiedrību, tajās paredz ierādīt pa atsevišķam stūrītim katrā no topošajām zemnieku sabiedrībām, kur varēs remontēt tehniku. Tuvumā esošā putnu ferma «Akmenāja» likvidēta, jo putnu audzēšana izrādījies nerentabla, tās korpusus privatizē atsevišķas paju īpašnieku grupas: ierīkos vai nu lopbarības glabātavas vai cita vei-

da noliktavas un tamlīdzīgi. Strādīgs objekts izrādījies gateris, — daudzi vēlas tikt pie tā.

• Sarosījušies privāttuzņēmēji. Kamēr vietējie vēl domā, ko un kā sākt, ļaudis no Viļāniem pieteikušies atvērt veikalu bijušajā grāmatnīcas mājīnā. Cita šīs pilsētas pārstāvju grupa ar dažiem vietējiem taisās pagasta centrā ierīkot vēl vienu veikalu kompleksā ar kafetēnu un banketu zāli, — tāda iestāde, izrādās, ir gaidīta.

• Notika pagastam piederošo daudzdzīvokļu māju īrnieku sapulce, kurā izskatīja vairākus variantus par apkuri. Katlu mājas ekspluatācija, kurā iespējama tikai ar šķidro kurināmo, izmaksā 4,5 miljonus rubļu un šoziem nav tikusi kurināta, — varbūt to pārbūvēt uz cieto kurināmo? Cits variants — katrā dzīvoklī iebūvēt atsevišķu krāsnī, izlauzot vietas blokos dūmvadiem un sacelot skursteņus. Par šo priekšlikumu iestājas vairāk iemītnieku.

• Lai arī kultūras nams pa ziemu netika apsildīts, pagasta kultūras dzīve «nenosala», — deju kolektīvs gatavojas Deju svētkiem, etnogrāfiskais ansamblis — saviem: varbūt paaicinās. Toties ielūgums piedalīties Latgales televīzijas rīkotajā festivālā jau saņemts.

A.Rancāns

PAVĒLE Nr. 7

Par iesaukšanu LR obligātajā valsts dienestā

Pamatojoties uz LR likumiem «Par obligāto valsts dienestu» un «Par Aizsardzības spēkiem», Preiļu rajonā no 1993. gada 1. aprīļa līdz 1993. gada 30. jūnijam tiek izsludināts pavasara iesaukums obligātajā valsts dienestā.

Iesaukumam tiek pakļauti visi vīrieši (pilsoņi), kuri dzimuši laikā no 1968. gada līdz 1974. gada 30. jūnijam un pastāvīgi dzīvo rajona teritorijā, izņemot rezervistus.

Jaunieši, kuri sasnējuši 18 gadu vecumu, var būt iesaukti dienestā uz brīvprātības principa.

Saskaņā ar iepriekš minēto PAVĒLU:

1. Visiem iesaucamajiem jāierodas noteiktajā laikā pēc pavēstē norādītās adreses, līdz ņemot pavēstē norādītos dokumentus.

2. Iesaucamiem, kuri kaut kādu iemeslu dēļ nav saņēmuši pavēsti, jāierodas Valsts dienesta pārvaldē šī gada 14. jūnijā, līdz ņemot personības dokumentus.

3. Iesaucamiem, kuriem uz laiku var būt atlikta iesaukšana valsts dienestā mācību, ģimenes apstākļu un citu apstākļu dēļ, kuri paredzēti likuma par obligāto valsts dienestu 19. pantā, jāiesniedz Valsts dienesta pārvaldē attiecīgi dokumenti par dienesta atlikšanu.

4. Iesaucamiem, kuri uz laiku iebraukuši Preiļu rajonā, nekavējoties jāatgriežas savās pastāvīgajās dzīves vietās un jāpiesakās savu

rajonu vai pilsētu Valsts dienesta pārvaldēs.

5. Uzņēmumu, iestāžu un organizāciju vadītājiem iesaucamie uz pavēstē norādīto laiku jāatbrīvo no darba (mācībām), kā arī jāatsauc no komandējumiem vai atvaļinājumiem un jānodrošina viņu ierašanās Valsts dienesta pārvaldē.

Iesaucamie, kuri savlaicīgi neieradīšies iesaukšanas iecirknī vai izvairīsies no iesaukuma obligātajā valsts dienestā, tiks saukti pie atbildības saskaņā ar LR Administratīvo pārkāpumu kodeksa 200.1. pantu, kā arī Kriminālkodeksa 194.1. pantu.

A.Andžāns,
Preiļu rajona Valsts dienesta
pārvaldes priekšnieks

□ Šodien mēs visi atmiņās esam kopā ar komunistiskā terora upuriem...
2. lappusē

□ Gada pārskata sapulce paju sabiedrībā «Jersika»
2. lappusē

□ Katlu mājās aizliegts izmantot ķīmiskās ražošanas atkritumus
2. lappusē

□ Ne visi no ārvalstīm ievestie pārtikas produkti ir nekaitīgi veselībai
2. lappusē

□ Politiskā reklāma. Vārds Latvijas Nacionālajai apvienībai «Tēvzeme»
3. lappusē

□ Sporta jaunumi. Informē sporta klubs «Cerība»
4. lappusē

□ Policijas hronika
4. lappusē

□ Televīzijas programma, sludinājumi
4. lappusē

Šodien mēs visi atminās esam kopā ar komunistiskā terora upuriem...

ES ATCEROS...

Dzīvojam lielceļa malā, ikdienas noraudzījies, kā ritēja un pulsēja parasta latviešu dzīves ikdiena. Mūsu sādžā Preiļu pagasta Mūrniekos dzīvoja vienīgi latvieši. Nezin kādā sākumā, bet visu sādžu apdzīvoja tikai Mūrnieku uzvārda ģimenes, un tāpēc bijām iesaukti par «Lielajiem Mūrnikiem».

1944. gadā kādā kļusā vasaras rītā pie mums ienāca vācu zaldāti un teica, ka pēc sešām stundām būs klāt krievi, un norādīja mums, ka par kilometru jāatkāpjas no lielā ceļa, — te būšot kaujas un varot trāpīt mājās vai jumtos, lapiem un pašiem jāpaslēpjoties. Izslaucām rītā govis un visas sādžas lopus aizdzinām uz mežu. Un tieši norādītajā laikā krievu zaldāti arī parādījās, pārsmirdūši ar sviedriem, nodriskāti, apskranduši un pārguruši, tā ka žēl skatīties. Ienākuši sādžā ar lielgabalu dārdoņu, šie karavīri mani izsauca žēlumu. Noskatījos un redzēju, ka viņi apstājās birtaliņā uz pārnākšanos. Viņi bija kādi 20, bet visi vienlīdz noguruši, zaldāta katliņā ielieto pienu sadalīja katram pa lāsītei. Māte to redzējama, iznesa veselu slauceni piena un atdeva karavīriem.

Salīdzinot ar vācu zaldātiem, palicis prātā, ka vācieši aizsmaržoja kā ziedu vilnis garāmejojot, bet no krievu zaldātiem plūda tikai sviedru un asiņu smaržs. Mani divi brāļi bija vācu armijā, alkāpjoties Jānis palika mājās. Krievu armijā iesauca jaunākos brāļus Bronislavu un Jāni. Pēc divām nedēļām bija kaujas Steķu purvā, kur izbēga viss bataljons uz mežu partizānos. Ar šiem izbēdzējiem kopā bija arī mani brāļi. Līdz ar to arī sākās mūsu ģimenes vajāšanas. Atceros, kā sīta manu tēvu, māti, baidīja ar šaujamo, ka tūlīt nošaus. Tie bija «izstrebī» un NKVDešņiki, miliči. Mēs visi bijām spiesti slēpties, lai izvairītos no briesmām un draudiem. Šis slēpšanās turpinājās ilgi, līdz tam brīdim, kamēr brāļi Jāni nošāva. Pie kaimiņu mājām viņu sašāva. Dzirdējām viņa vaikus un lūgšanos, lai nošaut, jo Jānis bija saņēmis sprāgstosho lodi vēderā, kādu 50 metru attālumā no mājas. Viņu vilka pa zemi, pa celmānu izcirtumu. Pēc šim mokām viņu ar šāvieni nobeidza un māju aizdedzināja.

Pēdējos mēnešos mēs jau mājās negulējām, bet nakšņojām pie kaimiņiem, slēpānīes siena šķūņos. Bijā milzīgas bailes, jo visu laiku mūs vajāja un meklēja. 1946. gadā bija izsludināta amnestija tiem, kas slēpās mežos. Tad jaunākais brālis pieteicās un viņu netiesāja.

Tādās nemiera sajūtās nodzīvojām nepilnus trīs gadus, bet tad nāca 1949. gada pavasaris. Draugi paziņoja, ka būs izvešana. Tovakar, 24. martā, brāļi izbēga no mājām, mājas palika tēvs ar māti un mēs — divas māsiņas. Laikam jau tēvs kaut ko paredzēja, jo vēl vakarā mūs visas trīs aizsūtīja uz kaimiņu mājām, mājās paliekot viens.

Un tik tiešām naktī, pulksten trijos atskanēja klauvējiņi pie durvīm, — ieradās komunistu grupa ar ieročiem un viens karavīrs. Bija 25. marts. Tēvs bija teicis, ka puīši aizgājuši uz balli, bet māte ar meitenēm ir pie slimās kaimiņienes. Tēvam automātistu pavadiņa bija jāiet mums pakaļ. Mūs ar māsu samiegojušās, raudošās nocēla no krāsns augšas, lika sagērbties. Pārnācām mājās. Dažu minūšu laikā lika sakravāties.

Sviņa jau rīta gaisma, kad ieroču pavadiņa mūs izveda no mājām un zirgu ratos veda projām. Kūti nemiernīgi blāva lopi, māte prasīja un raudādama lūdzās, lai atļauj atvadīties no lopiņiem, bet neļāva.

Aizveda mūs uz Preiļiem, uz Tirgus laukumu Liepu ielā. Jau bija daudzas mašīnas ar cilvēkiem priekšā, te savāca kopā visus cilvēkus no rajona. Tas bija miglains rīts, ļoti drūms, bēdīgs. Baznīcā bija liela reliģiska svētdiena, zvaniņa zvani.

Bet tauta raudāja. Klaigas un skaļa raudāšana pāršalca visu pilsētu un baznīcu.

Tā mūs aizveda pasaulē. Braucām pa ceļu uz Aglonas staciju. Liels un milzīgs sājpu kamols aizžņaudza raudas, pabraucot garām mūsu mājai. Tā sākās manas ģimenes sājpu un Gulgātas ceļš uz Sibīriju.

Aglonas stacijā mums lika sakāpt lopu vagonos, kur bija tikai divslāvu nāras, durvis aizbultētas, nebija gaisa elpošanai. Virieši ar kabatas nažiem grieza šķirbas, lai cilvēki nenogībst. Vienā vagonā bija visi — lieli, mazi, veci un arī slim. Reizē ar saulrietu vilciens sakustējās, bet vairs nedzirdēja raudas. Visos vagonos skanēja dziesmas. «Dievs, mūsu glābējs» u. c.

Jau Krievijā atvēra vagonu logus, Ribinskas pilsētā mums pirmo reizi iedeve biezputru un tēju. Tā katru dienu divreiz saņēmām ēdienu.

Ešeloniem braucot garām, vareni skanēja «Dievs, svētī Latviju!». Braucām ar neziņu un nemieru līdz Volgai. Vecākie braucēji sprieda, ka varēja jau nogalināt, sadzenot Volgā, vai vēl kā savādāk iznīcinot. Bet kāpēc vēl arvien veda tikai uz priekšu, nevienš nezināja un arī nesaprata.

Braucām divpadsmit bezgalīgas diennaktis, 11. aprīlī iebrāucām pilsētā «Isikuj». Visus sūtīja pirti, dezinficēja drēbes. Pēc tam visus sadalīja pa kolhoziem un dažādām darba bāzēm. Sasēdināja traktorā un aizveda uz zemniecām — katrai ģimenei zemnieca ar ūdeni līdz ceļiem. Sadzinām mietinūs, salikām laipas un sataisījām nāras gulēšanai. Sākās bāds. Uz tūruma lasījām iepriekšējā gada kartupeļus, darījām dažādus darbus. Es ganiju ailas. Mūsu mājvietās bija blaktis pupas lielām. Bijām beztiesīgi cilvēki. Divas reizes mēnesī vajadzēja komandantūrā atzīmēties. Bērns dzina arī meža darbos.

Sākām rakstīt vēstules uz Latviju. Uzzinājām, ka arī brāļi izvesti trīs dienas vēlāk pēc mums. Dabūjām adreses, izsaucām brāļus pie sevis un dzīvojām visi kopā lielā ģimenē (astoņi cilvēki).

1950. gadā komandants bija pārdevis mūs uz kolhozu, strādājām dažādus darbus, brāļi brauca ar traktoru.

Sākām cell savu koka māju un tā dzīvojām līdz 1956. gadam. Pēc Staļina nāves rakstījām vēstuli uz Maskavu. Atņāca atbilde par atbrīvošanu. Augustā atgriezāmies Latvijā. Mūsu mājas bija nojauktas. Rakstījām atkal lūgumu uz Rīgu, uz Ministru Padomi, ka esam izsūtīti kā nevainīgi. Atņāca atbilde, ka kolhozam mūs jānodrošina ar dzīvojamu platību, bet priekšsēdētājs Lavrenovs saņemto atbildi saplēsa tēvam redzot.

Iedragātā veselība un nepelnītais pārdarījums tēvu ļoti satrieca un agrī salauza. Viņš smagi slimoja, daudz cerēja, ka vēl atgūs savu zemi, ka laiki mainīsies. Tiešām, bezgala žēl, ka šos laikus nesagaidījis, 87 gadu vecumā viņš aizgāja aizsaulē.

Arī mātei, brāļiem un māsaī Sibīrijā pavadītie gadi ir iedragājuši veselību un salauzusi latvieša ticību patiesībai un taisnībai, bet labestību un stipro gribu tikai nostiprinājuši.

Un atkal ir pavasaris kā kādreiz. Tikai šis pavasaris atņācis ar atmiņām par to, ko esam varējuši, spējuši un pārvarējuši. Jā, šis pavasaris liek atkal un atkal atgriezties domās tajos tālajos Sibīrijas laukos un mežos, kur pagājis tik grūts un cerību pilns laiks. Tas nevar un nedrīkst atkārtoties nekad, nekad un vēlreiz nekad! Mēs esam stipri, gudri un saprātīgi, tad tādi paliksim, sildoties pie atmiņu ugunsurā un pastāstot visiem, ko nozīmē Latvija, brīvā Latvija!

T.L.

Vai paju sabiedrībai dots pastāvēt?

Jersika. Saurā zemes strēmelē sirmās Daugavas labajā krastā, ne daudz aiz dzelzceļa līdz purvainēm un mežiem, izpleties pagasts no Nīcgales līdz Livāniem. Šis nosaukums liek atcerēties vēstures avotos dzirdēto par senās karaļvalsts cipus pret karavīgajiem kaimiņiem un iebrucējiem no Rīgas puses — par to vēl stāsta interesantie vietu un cilvēku vārdi, viņu savdabīgā valoda, ko saglabājuši mantinieki. Viņi nav ciepu zaudējuši arī pēckāra gados, kad bija jādzīvoja neierastos apstākļos un jāsaucas svešajā kolhozieka vārdā. Aprītejis gads, kopš kopsaimniecība ievērojami samazinājusies un pārtapusi paju sabiedrībā. Kas gāja — tie aizgāja uz savām jaunsaimniecībām, kuri gribēja — palika ar pajām.

Paju sabiedrībai ir 1500 hektāri zemes, tehnika, mehāniskās darbnīcas, daudzstāvu nams un citas vajadzīgas ēkas. Pilnībā savas pajas izpēmuši 177 bijušie šīs saimniecības locekļi. Palikušie šajā gadā sarūpēja vairāk par sešiem miljoniem rubļu peļņas, kur liela daļa ir no lopu un to novietņu, tehnikas izpārdošanas izsole. Vēl var realizēt kādus 15 traktorus, automašīnas, — pietiekoši paliks arī pašiem. Kāds no sapulces, kurā klausījās valdes un grāmatvedības, revīzijas komisijas pārsēdētājs par 1992. gada darbu, dalībniekiem izteicās: kapitālists uz šādas platības tiktu galā ar pāris desmitiem cilvēku, kur nu, ja sabiedrībā palicis vēl pāris simtu. Kā tad ir?

Netrūka šajā sapulcē ne «runasvīru» — aktīvāko kā A.Daugavvanaga vai J.Lazdāns, starpsaucienu no zāles un iereibušo «taisnības meklētāju», bet jersikieši tomēr parādīja, ka par savām lietām var un grib runāt no saprāta pozīcijām. Valde un speciālisti, ražošanas objektu vadītāji saņēma pelnītus pārmetumus par vienu vai otru nesaimniecisku atieksmi pret sabiedrības mantu. Klātesošie sprieda pareizi: ja reiz gribam saglabāt paju sabiedrību, tad pašiem arī jāstrādā tās labā, jārupējas par kustāmā un nekustamā īpašuma saglabāšanu.

Maz trūka, lai tiktu atcelti vairāki valdes lēmumi, kuri nebija pārdomāti līdz galam, tai bija jānoklausās rūgli vārdi ne tikai par nereti izradīto nekompetenci, bet arī kūtumu. Tomēr darbu galu galā ar balsu vairākumu novērtēja pozitīvi, dodot iespēju pārādīt sevi arī no «labās puses».

Sapulci vadīja Pēteris Birzāks, kuram šis darbs izradījās par visai nopietnu, jo, kā redzams, pirmo reizi bija pie galda tik lielas auditorijas priekšā (piedalījās gandrīz miljona rubļu paju īpašnieki — 218 cilvēki — pietkā daļa no biedriem) un nejutās droši, tomēr ar uzdevumu tika galā, lapat sabiedrības valdes priekšsēdētājs Juris Škapars, kuru pirms gada pajeniekis ar mokām pierunājuši uzņemties šo darbu.

J.Škapars iepazīstināja ar jaunajiem paju sabiedrības statūtu papildinājumiem, ko izvirzījuši valdība, lai tādējādi palielinātu paju īpašnieku tiesības un valdes atbildību. Vēlāk

isumā pakavējās pie veikuma, ierosināja nobalsot par paju pārceņošanu atbilstoši rubļa tagadējam kursam. Reakcija zālē un prasības sniegt pasākdrojumus lieku reizi parādīja, cik neskaidri un nepilnīgi ir pieņemtie likumi, ja pat tas, kas nāk par labu pajeniekim, ir gandrīz vai ar varu jāuzspiež. Un cik ļoti laukos vajadzīga objektīva informācija.

Nekāds brīnumš nebija arī atziņa, ka sabiedrībā bijusi nomainīta tikai izkārtne, visi dzīvojuši pēc vecajiem likumiem un konsekvences. Vai mieriņi var justies uz zemes, ja nav ziņams, kas novāks ražu?

Valde sūdzējās, ka sabiedrības darbu bremzē un dezorganizē tas, ka tiek noslēgti līgumi par zemes izmantošanu uz vienu gadu, gan tas, ka nav stingri ierādītas apsaimniekojamo platību robežas, ka arī pagasta lēmumos nav konsekvences. Vai mieriņi var justies uz zemes, ja nav ziņams, kas novāks ražu?

Divas lielopu novietnes sabiedrība likvidējusi, bet pārējās cenšas saglabāt. No govs izslaukts vidēji pa 2960 kilogramiem piena. Tas bijis ļoti šķidrš, bet kā sākuši sekot slaucēju darbam, uzlabojies gan tauku, gan olbaltumvielu saturs. Trūkst lopbarības, 200 tonnas atvestas no Jēkabpils rajona Vīpes saimniecības, lopkopēju alga nepārsniedz visā valstī zemāko — arī tas nemudina uz labāku darbu. Produkcijas nopēmēji nenorēķinās, tālab kasē nav naudas un to pašu niecīgo algu nevar izmaksāt laikā.

Iesēti 276 hektāri ziemāju — rudzi un kvieši uz pusēm. Kādreiz ienesīgā dārzenu audzēšana likvidēta — auglīgākās zemes papēmuši jaunsaimnieki, siltumnīca privatizēta. Sabiedrības zeme pērnruuden aparta visa, bet palikuši 100 hektāri zemniekiem. Bijuši norikoti seši traktori, taču ne visi mehānizatori izradījās uzdevumu auglšums. Arī pasūtīti nav prasījuši strādāt kā nākas. Kāds jaunsaimnieks nepaguvis pat kartupeļus novākt.

Traktoru saimniecībai daudz, bet pārdot 15 liekos, ko varētu, nepiekrita paju biedri. Tomēr arī bez tiem noriko desmit traktorus ar inventāru zemnieku pasūtījumu veikšanai, šo tehniku nodod agronomes un konsultāciju punkla vadītājas Inas Smelceres rīcībā.

Gan priekšsēdētājs, gan viena no lopkopības vadītājām Marla Eiduka un citi runāja, ka, piesavinoties sabiedrības kopīgo mantu, las locekļi apzog paši sevi. Neseko kārtībai savas darba vietas. Piemēram, lai arī lopbarības trūkst, šķūņiem durvis ir vaļā. Tiklīdz izziņoja par fermu likvidēšanu, tā no atpūtas istabas pazuda divāns un citas vērtīgas mantas. Sabiedrībai piederošajam objektam blakām dzīvo paju īpašnieks, bet neliekas ne zinīs, ka manta tiek izvazāta. Tā pazuduši elektromotori, stāknis.

Daudz runāja par to, ka cilvēkiem trūkst darba. Piemēram, ir vietas, kur nedēļā iespējams strādāt tikai četras dienas un pa četrām stundām, vai vispār nav ko darīt, bet tajā pašā laikā

citā objektā, kādā lopu novietnē, trūkst darba roku, — gribētāju nav.

Sabiedrības ļaudim bažas izraisa ceļu stāvoklis. Paši pavasara šķīdopa laikā, zinot, ka nav ar ko remontēt, var uz laiku atturēties no braukāšanas; bet kā to piespiest darīt mežniecību un citus, kas ar smagajiem traktoriem metušies uz mežu ciršanu. Kāds ierosināja, ka nez vai nebūtu labāk pārrakt grāvjus kā lopu sērgas draudu laikā, tad, kad viss būs cauri, aizbērt?

Tika runāts arī par zaudējumiem, ko deva komunālā saimniecība, aizpēmumu par būvniecību segšanu. Turklāt arī šogad katrā ziņā vajadzīga labības noliktava, jo vecā draud paviras sagāzties. Ja debitori beidzot atdotu parādus, kuri pārsniedz četrus miljonus, tas būtu viegli izdarāms.

Daudz vielas pārdomām deva revīzijas komisijas locekles Paulīnas Bucenieces uzstāšanās. Ja tā varēja «saimniekot» kolhoza laikos, kad visa manta «tiedēja tautai», tāpat — nekam, tad tagad zaudējumi tomēr «sit pa pajenieku maku». Un tomēr — grūti izskaidrojami degvielas zudumi, kur tikpat kā nekādas uzskaites, ka nesen Livānos atvērtais veikals strādā pavirši, ka pārkārt ilgi atsevišķas personas «kabatā nēsā» no kopīgās kases pamētas kādai nopietnai lietai domātās lielas naudas summas. Turpinās tiesāšanās par to, vai likumīgi privatizēts gateris...

Daži no runātājiem izteicās, ka paju sabiedrība nav spējīga palikt, tomēr aizklātā balsošanā ar kapitāla daļām virsroku guva tie, kuri bija par saglabāšanu. Nav jau tik vienkārši momentā visam pārvilkt strīpu, kas tepat ar kantori un pagasta valdes ēku sabūvēts kopdarbības gados. Nav prāta darbs vienā rāvienā likvidēt to, kas desmitiem gadu krāts. Ir projekti j gasta namu pārcelt uz Jersikas cent. vēsturisko vietu, bet te varētu palikt kāda darboties sabiedrība organizācija. Ja jersikieši var domāt par to, ka uz pilskalna būtu viela restaurētajām senlaicīgajām ēkām pēc tam, kad tur būs pabeigti arheoloģiskie izrakumi, tad kāpēc nevarētu izveidot arī kādu zemnieku kopdarbības atbalstīšanai derīgu organizāciju.

Paju biedri nobalsoja par palikšanu un turpmāku strādāšanu kopā. Bet tad jau vajag, kā mēdz sacīt, pret visu pagriezies ar seju. Un visiem. Ir taču pieredzēts, kur var nonākt, kad katrs veļ uz savu pusi.

Kad ļaudis izklīda pēc šīs diezgan vētrināns sapulces, varēja dzirdēt valodas: likvidēt jau visu ir viegli, bet tam jāgatavojas ar prātu. Ja būs vienprātība un vēlēšanās, pakāpeniski var pāraugt arī kādā citā, laikmetīgākā veidojumā, jo taču vieglāk ir ko uzcelt uz jau gataviem pamatiem. Un vajag vēl arī valdei iespēju labāk parādīt sevi — kriti, nāksot par labu.

Ar paļu ūdeņiem no Daugavas izkāpis pavasaris. Un tas ir laiks, kad zemniekam jāmet miers kariem, jāķeras pie lauku darbiem, sejas.

A.RANCĀNS

Par ķīmiskās ražošanas atkritumiem

Daugavpils reģionālā vides aizsardzības komiteja paziņo, ka saskaņā ar Latvijas Republikas Vides aizsardzības komitejas vēstuli aizliegts izmantot par kurināmo katlu mājās un siltumstacijās ķīmiskās ražošanas atkritumus: flotoreaģentu T-66, pirolīzes kurināmo, emulsolu, fenola sveķus (fenola - acetona ražošanas atkritumus), katla kurināmā komponentus. Šo atkritumu sastāvā ir toksiskas vielas, kuras pieskaitāmas 2. un 3. bīstamības klasei: fenols, acetofenols, kumolfenols, diiltildioksans, dioksana spirti, metilbutandīols. Nosaukto atkritumu sadedzināšana katlu mājās un siltumstacijās ir bīstama cilvēku veselībai, kuri dzīvo šajā rajonā.

Ķīmiskās ražošanas atkritumi jāiznīcina speciālās krāsnīs, kuras apgādātas ar gāzes attīrīšanas ierīcēm. Pilsētas un rajona uzņēmumos šādu krāšņu nav. Šos atkritumus drīkst izmantot tikai ar republikas valdības atļauju pēc saskaņošanas ar Latvijas Republikas Vides aizsardzības komiteju.

Pret šo prasību pārkāpējiem tiks pielietots stingrs administratīvais sods — līdz pat materiālu nodošanai prokuratūrā.

S.Mazjāne,

Daugavpils reģionālās vides aizsardzības komisijas Preiļu nodaļas gaisa aizsardzības Valsts inspektore

Iesaiņojums košs, saturs — kaitīgs veselībai

Komercveikalos, tirgū acis žilbst no daudzkrāsainiem, košiem ārzemju konfekšu, košļājamo gumiju, šokolādes, dzērienu un citu preču iesaiņojumiem. Katru gribas nopirkt, nogaršot, it īpaši bērniem.

Tikai pircējiem šis tas jāzina. Piemēram, tas, ka Latvijas Patērētāju biedrību savienība ir saņēmusi no Polijas patērētāju savienības reklamāciju par nekvalitatīviem pārtikas produktiem (bezalkoholiskie dzērieni, košļājāmās gumijas, konfektes), kuru realizācija Polijā ir aizliegta dažādu higiēnisku iemeslu dēļ.

Preiļu NSVC galvenā ārsta v. i. V.Miņins paskaidroja, ka rajona higiēnas un epidemioloģijas centriem uzdots, apsekojot tirdzniecības uzņēmumus, pastiprināt kontroli, nepieļaut preču realizāciju bez kvalitātes sertifikāta. Republikā aizliegtas realizācijai košļājāmās gumijas «Supermix», «ALS», «TAXI-DEILS», «A-TeAN», «Stimorol», konfektes «Commer a Macher», «Hollywood», (dražeja), «Lolis», «Smarties», «Ecsotic», «Batonic», «Real», «Ghostbuster», kafija «Jura-da» zaļās papīra pakās.

L.Zile

Kas katram jāzina par Latvijas Nacionālo apvienību «Tēvzeme»

Mūsu valsts vēl aizvien ir okupēta un mūsu valsts Satversme vēl arvien nedarbojas. Tāpēc 5. un 6. jūnijā ievēlamā likumdošanas iestāde vēl nevar būt un nebūs likumīgi ievēlēta pirmā pēcokupācijas Saeima. Šis likumdošanas iestādes uzdevums — atcelt LPSR likumdošanu, pilnībā atjaunot Satversmes darbību un Latvijas Republikas likumu sistēmu, piemērojot to mūsdienu Eiropas prasībām. Tas jāapzinās un šī apzināšanās rakstiski jāapliecina katram deputāta kandidātam, kas vēlas, lai viņu balsotu tie Latvijas Republikas pavalstnieki, kas ir nešaubīgi un nepieņemami savā likumīgajā prasībā uz tiesiskiem pamatiem atjaunot savu 1918. gada 18. novembrī pasludināto valsti tās starptautiski atzītajās robežās, jo tikai tā spēj nodrošināt latviešu tautas izdzīvošanu un pieņemamus apstākļus pilnvērtīgai mazākumtautību dzīvei Latvijā, kā tas bija neatkarīgās Latvijas laikos. Mūsu sarakstā būs tikai šādi deputātu kandidāti.

Panākumus vēlēšanās nacionāli patriotiskie spēki var gūt tikai vienoti. Tāpēc mēs iesaistījāmies priekšvēlēšanu koalīcijā «Tēvzemei un Brīvībai». Tajā apvienojās jau septiņas organizācijas: Latvijas Nacionālā apvienība «Tēvzeme», 18. Novembra Savienība, LNNK, Latvijas Nacionālo partizānu apvienība, Radikālā apvienība, Antikomunistu apvienība un Pasaules latviešu uzņēmēju savienība. Šīs organizācijas apņemas ievērot šādus koalīcijas pamatprincipus:

- 1918. gada 18. novembrī dibinātās Latvijas Republikas konstitucionālās valsts varas iekārtas, likumu sistēmas un tai atbilstošu varas institūciju darbības atjaunošana;
- Latvijas deokupācija un dekolonizācija, stiprinot Baltijas vienotību, atjaunojot Latvijas tautsaimniecību, nosakot nelegālo imigranta statusus okupācijas periodā iebraukušajiem bijušās PSRS pilsoņiem;
- Latvijas dekolonizācija — bijušo PSKP funkcionāru, VDK darbinieku un aģentu atstādīšana no atbildīgiem amatiem valsts varas, pārvaldes, tieslietu, uzraudzības, drošības, aizsardzības un izglītības iestādēs un saimnieciskajās struktūrās;
- nacionālizēto un citādi nelikumīgi atsavināto īpašumu faktiskā atdošana likumīgajiem īpašniekiem un viņu mantiniekiem un okupācijas laikā iznīcināto īpašumu vērtības kompensācija;
- trimdas latviešu repatriācijas veicināšana un viņu iekļaušana Latvijas politiskajā, saimnieciskajā un kultūras dzīvē.

Šīs septiņas organizācijas aicina pievienoties nacionāli patriotisko spēku koalīcijai «Tēvzemei un Brīvībai» visas tās organizācijas, kuras atbalsta šos pamatprincipus.

Viena no šīs koalīcijas izveidošanas rosinātajām bija Latvijas Nacionālā apvienība «Tēvzeme». Tā izveidojās 1992. gada 12. decembrī, apvienojoties LTF opozīcijai un arī daudzu citu sabiedrisko un politisko organizāciju dalībniekiem. Tā izveidojās, lai apvienotu tos politiskos spēkus, kas iestājas par vārdu saskaņu ar darbiem un nesamierinās ar LTF atbalstītās korumpētās valdības realizēto politiku, lai pēc LTF 5. kongresa, kad tā pārtapa par partiju, Latvijā saglabātos nacionālpatriotisko spēku apvienība.

Igaunijas nacionālpatriotisko spēku panākumi 1992. gada nogalē, apvienojoties un gūstot uzvaru augstākās valsts varas pārstāvības vēlēšanās, ir parādījuši mums ceļu, kāds ejams turpmāk.

Neokomunistu uzvara Lietuvā lai mums ir visnopietnākais brīdinājums! Latvijā to pieļaut mums nav tiesību! Un tikai Lietuvas pēdās pa «Latvijas ceļu» mūs var aizvest vadītāji no «Latvijas Ceļa».

Tāpēc meklēsim domubiedrus, apvienosimies, būsīm iecietīgi viens pret otru!

Lai Dievs palīdz mūsu tautai!
LNA «Tēvzeme» nepretendē uz

junita organizācijas lomu: tā ir uzņēmusies nacionālpatriotiskos spēkus apvienojošās organizācijas — politiskas saistvielas — pienākumus.

LNA «Tēvzeme» dibināšanas kongress notika Rīgā, 1992. gada 12. decembrī. Kongress nolēma

dibināt politisku organizāciju — demokrātisku, nacionālpatriotiskos spēkus apvienojošu kustību — Latvijas Nacionālo apvienību «Tēvzeme» un

noteikt, ka jaundibinātās politiskās organizācijas mērķis ir — nodrošināt latviešu nācijas izdzīvošanu un turpmāku attīstību, Latvijas Republikas pilsoņu garīgo atdzimšanu un iespēju radīt viņiem cilvēka cienīgus dzīves apstākļus;

pieprasīja no Molotova — Ribentropa dalībvalstu un to tiesību un pienākumu mantiniecēm Krievijas (PSRS) un Vācijas:

— aicināt savus pilsoņus un viņu pēcnācējus repatriēties uz savu etnisko dzimteni, savu tēvu zemi vai atbilstīgi viņu izceļošanu uz kādu trešo valsti;

— atļūdzināt noziedzīgā pakta, okupācijas un genocīda rezultātā nodarītos morālos un materiālos zaudējumus Latvijas Republikas pilsoņiem un viņu pēcnācējiem;

un nekavējoties atcelt likumu «Par izņēmuma stāvokli» (kurš dod reālu iespēju MP pat ar AP deputātu mazākuma atbalstu legatīvi valsts apvērsumu, un tādejādi izvairīties no atbildības par katastrofālo ekonomisko un sociālo situāciju Latvijā);

paziņoja, ka LNA «Tēvzeme» nav un nebūs pieņemama autoritāra vara Latvijas Republikā un vienīgajiem augstākās varas nesējiem jābūt Latvijas Republikas pilsoņiem;

pieņēma Statūtus, kuros noteikts, ka LNA «Tēvzeme» galvenais uzdevums ir atjaunot 1918. gada 18. novembrī proklamēto Latvijas Republiku, demontējot padomju varu un tiesību sistēmu, deokupējot, dekolonizējot un dekolonizējot valsti (Statūtu 3. pants), bez tam pakārtotie uzdevumi — atjaunot tautsaimniecību, panākt tās stabilitāti un uzplaukumu, veicināt privāto iniciatīvu (īpaši zemnieku un sīkražotāju);

— panākt latviešu tautas kultūras uzplaukumu, valsts un uzņēmēju finansālo atbalstu nacionālās kultūras — mākslas, zinātnes, izglītības un sporta attīstībai;

— izveidot efektīvu un stabilu vides aizsardzības sistēmu;

— normalizēt demogrāfisko situāciju Latvijā, pakāpeniski atjaunot latviešu īpatsvaru Latvijas pilsoņu vidū pirmsokupācijas līmenī;

— vērsties pret totalitārismu, jebkuru diktatūru, monopoli varu un citiem tiesību ierobežojumiem (4. pants).

Par LNA «Tēvzeme» dalībnieku var kļūt jebkurš Latvijas Republikas pilsonis no 18 gadu vecuma, ja viņš ievēro LNA «Tēvzeme» Statūtus, atzīst LNA «Tēvzeme» mērķi un atbalsta tās uzdevumu izpildi. Apvienības pamatstruktūra ir grupa. Grupā jābūt ne mazāk kā trim dalībniekiem. Grupas var apvienoties nodaļās pēc teritoriālā vai interešu principa. Vēlēšanu apgabalos tiek veidoti koordinācijas centri. Grupu un nodaļu rīcībā paliek visa ieņemtā dalībmaksas (ne mazāka par 20 LVR mēnesī; no dalībmaksas ir atbrīvoti nestrādājošie un vienuļģe pensionāri, daudz bērnu ģimenes un pensionāri). Organizācijas struktūru ilustrē pievienotā shēma.

Starp kongresiem augstākais lēmējs ir Pilnvaroto pārstāvju dome, kuras dalībniekus ievēl tieši grupas un nodaļas (viens no grupas, ja tajā ir ne mazāk par 30 dalībniekiem, vai divi no nodaļas). Kongresā ievēlējami Domes papildinātajai Stratēģijas padomei ir tikai padomdevēja funkcijas.

Pilns Statūtu teksts š. g. janvārī ir publicēts «Dienā», «Latvijas Jaunatnē», «Lauku Avīzē», «Neatkarīgajā Cīņā», «Jūrmalā», kā arī saņemams Koordinācijas centrā.

Pēc dibināšanas kongresa Stra-

tēģijas padome un Pilnvaroto pārstāvju dome ir pieprasījusi

Ministru Padomes demisiju sakarā ar korumpētību Gorbunova — Godmaņa administrācijā (1993. gada 11. janvārī);

aicinājusi latviešu tautu 1991. gada janvāra piemiņas brīdī beidzot iztaisnot muguras un pateikt okupantiem PIETIEK, pierādīt, ka mūsu vienotība ir mūsu brīvības barikāde (arī 11. janvārī);

ierosinājusi nekavējoties likumdošanas ceļā noteikt administratīvo un kriminālo atbildību personām, kuras apzināti sniegušas nepatiesas ziņas vai citādi prettiesiski rīkojušās, lai apliecinātu savu piederību Latvijas Republikas pilsoņu kopumam, un izmantojušas prettiesiski iegūtas pilsoņa tiesības vēlē, tikt ievēlētām vai darboties vēlēšanu komisijā;

nekavējoties pārtraukt Latvijas Republikai un tās pilsoņiem naidīgas informācijas retranslāciju un likumdošanas ceļā noteikt Latvijas Republikas informatīvās telpas suverenitāti; likumdošanas ceļā noteikt administratīvo atbildību Latvijā nelikumīgi dzīvojošajiem ārvalstniekiem par piedalīšanos priekšvēlēšanu agitācijas kampaņā;

ieteikt Augstākajai Padomei

1) noteikt, ka Latvijas Republikas likuma «Par iedzīvotāju reģistru» 11. pants nav piemērojams personām, kas a) ieradušās Latvijā kā bijušās PSRS vai tās tiesību mantinieces Krievijas Federācijas militārpersonas; b) pašlaik atrodas bijušās PSRS (tās tiesību mantinieces Krievijas Federācijas) bruņoto spēku sastāvā Latvijas teritorijā; c) pēc 1940. gada 17. jūnija izvēlējušās Latviju par dzīves vietu pēc demobilizēšanās no PSRS bruņotajiem spēkiem; d) uz darba līguma pamata strādā vai ir ilgstoši strādājušas Latvijas teritorijā izvietotajās PSRS karaspēka daļās un militāri rūpnieciskā kompleksa iestādēs kopā šo personu uzturēšanās sākuma Latvijas Republikas teritorijā;

2) izskaidrot, ka Augstākās Padomes lēmuma «Par Latvijas Republikas likuma «Par iedzīvotāju reģistru» spēkā stāšanās kārtību» 2. punktā noteiktā kārtība attiecināma arī uz visu augstāk minēto personu ģimenes locekļiem un citiem kopā ar augstāk minētajām personām iebraukušajiem vai dzīvojošajiem radniekiem,

norādot, ka attiecībā uz Latvijas Republikas pilsoņiem nevar tikt piemēroti reģistrācijas ierobežojumi!

akceptēja iesniegšanai 5. Saeimā likumprojektu «Par pagaidu ierobežojumiem ieņemt amatus», kurā

Istenojot savas tiesības un izmantojot brīvības, neviena cilvēks nedrīkst būt citādi ierobežots, kā vien ar likumu, kas pieņemts, lai nodrošinātu citu cilvēku tiesības un brīvības saskaņā ar taisnīguma principiem un morāles normām sabiedriskās kārtības un vispārējās labklājības sasniegšanai demokrātijas ietvaros. (No Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 29. panta.)

Latvijas Republikas Saeima konstatē, ka Latvijas valsts, kāda tā bija laika posmā no 1918. gada 18. novembra līdz tās okupācijai 1940. gada 17. jūnijā, garantēja Latvijas tautai labvēlīgus apstākļus tās attīstībai. Okupācijas laikā komunistu organizācijas izveidojās sabiedriskās un ražošanas attiecības, kā arī valsts, pārvaldes, tiesību aizsardzības, uzraudzības un izglītības iestāžu, kā arī valstiskas nozīmes uzņēmējdarbības iestāžu vadības amatos palikušās personas, kā nepiemērotas demokrātijai, apdraud Latvijas tautas intereses un 1918. gada 18. novembrī proklamētās Latvijas Republikas atjaunošanu (27. februārī),

kura uzdevums ir Latvijas valsts atjaunošanas sākuma periodā uz 5 gadiem ierobežot to personu tiesības ieņemt amatus (tajā skaitā — kļūt par visu līmeņu deputātiem), kuras nevar baudīt tautas uzticību, un ir piemērojams bijušajai PSKP nomenklatūrai un represīvo struktūru darbiniekiem,

ir sniegti arī daudzi citi paziņojumi, pieņemti vairāki aicinājumi.

Pašlaik organizācijā ir reģistrētas vairāk nekā 40 grupas un 8 nodaļas, dalībnieku skaits krietni pārsniedz tūkstoti.

Ja arī Jūsu mērķis ir nepieļaut nācijas bojāeju, ja arī Jūs uzskatāt par savu uzdevumu konsekventu 18. Novembra Latvijas atjaunošanu, deokupējot, dekolonizējot un dekolonizējot mūsu valsti, ja arī Jūs uzskatāt, ka to var garantēt vienīgi organizācijas leksēja demokrātija un iesaistīšanās līdztiesīgu partneru koalīcijā, tad Jūsu vieta ir mūsu organizācijā

Latvijas Nacionālās apvienības «Tēvzeme» dalībnieka reģistrācijas lapa

(apriņķa, pilsētas, priekšpilsētas (rajona), pagasta vai darbavietas grupa vai nodaļa)

dalībnieka(ces) iesniegums

Es, Latvijas Republikas pilsonis(e) _____

(vārds, uzvārds, dzimš. gads, datums, mēnesis)

lūdzu uzskatīt mani par Latvijas Nacionālās apvienības «Tēvzeme» dalībnieku(cu) dzīvoju: _____

(adrese, indekss)

strādāju (mācos): _____ (adrese, organizācija, iestāde, uzņēmums, amats)

izglītība: _____ (mācību iestāde, specialitāte)

Tālrūnis mājās _____ darbā _____

Esmu _____ (vēlēto struktūru nosaukums) delegāts(e), deputāts(e).

Esmu _____ (partijas, sabiedrisko, politisko organizāciju nosaukumi) biedrs(e), dalībnieks(ce).

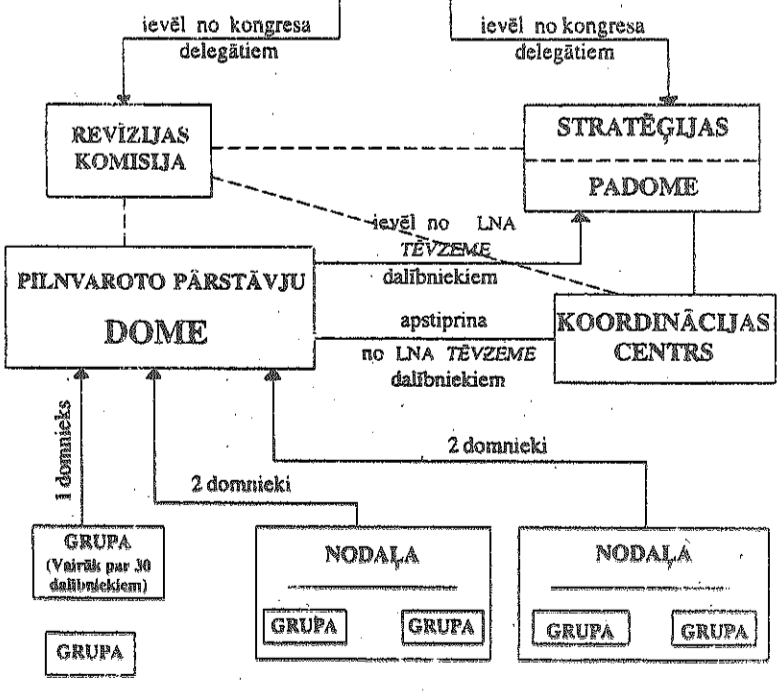
199 gada « » _____ (paraksts)

Reģistrācijas nr. _____

Reģistrācijas lapa iesniedzama grupas parstāvim vai LNA «Tēvzeme» Koordinācijas centrā.

LATVIJAS NACIONĀLĀS APVIENĪBAS TĒVZEME ORGANIZATORISKĀ UZBŪVE

KONGRESS

APGABALA APVIENĪBA (RĪGA, KURZEME, ZEMGALE, LATGALE, VIDZEME)

Piezīme. Individuālie dalībnieki reģistrējas nodaļās vai LNA «TĒVZEME» Koordinācijas centrā.

Informācija tiem, kas interesējas par Latvijas Nacionālo apvienību «TĒVZEME»

Jūs varat kļūt par LNA «Tēvzeme» dalībnieku neatkarīgi no piederības politiskajām partijām. Lai iestātos LNA «Tēvzeme», aizpildiet šajā lapā publicēto reģistrācijas lapu un nosūtiet to uz Koordinācijas centru.

MŪSU ADRESE: Baznīcas 27/29, Rīgā, LV-1050.
MŪSU TĀLRŪNI: 276062, 270723.

MŪSU NORĒKINU RĒKINS: 000700240 Latvijas Bankas Pilsētas pārvaldē, kods 31010131.

Būsīm pateicīgi arī par ziedojumiem!

